

AVRAM IANCU - 200!

Nr.7(47/iulie 2024)

O hartă excepțională din secolul al IX-lea arată că Transilvania¹ era locuită de „daci” înainte de venirea hunilor! Ce mai zic acum istoricii revizionişti maghiari?

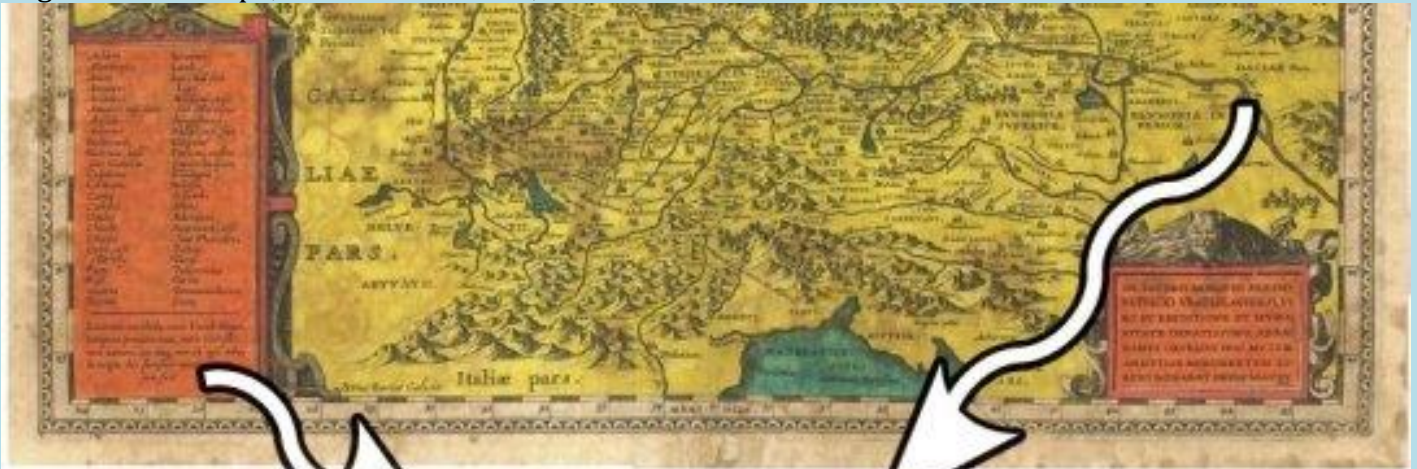
O comoară excepțională, formată din peste 30 de hărți în original și alte documente ale Imperiului Austro-Ungar, toate vechi de secole, se afla în acest moment în proprietatea unui român. Valoarea lor este uriașă, nu doar din punct de vedere financiar (probabil zeci de milioane de euro), cât mai ales din punct de vedere istoric, deoarece ele pot să dea mari dureri de cap revizioniştilor maghiari. Documentele sunt moștenite pe o linie de descendentă care merge până în sânul familiilor conducătoare ale Imperiului Austro-Ungar, că acest om a fost oferit și de guvernul de la Budapesta și de reprezentanții altor interese, dar că, deși oferta generală a fost de zeci de milioane de euro pentru a le vinde în exteriorul țării, patriotismul l-a făcut să nu vrea ca aceste valori să părăsească România. Peste toate, în mod surprinzător pentru mulți, fosta lui soție, etnică maghiară, i-a lăsat cu limbă de moarte că nu dorește ca aceste hărți să părăsească țara, că ele trebuie să fie folosite în interesul României și că nici măcar Ungaria nu trebuie să le aibă, deoarece nimeni nu va mai auzi de ele după achiziție!

Autenticitatea acestor hărți a fost confirmată atât de experții acreditați ai Ministerului Culturii din România, cât și de un expert al Casei Regale Britanice. Toate documentele au imprimat sigiliul nobiliar al conelui Peter Frangepan, trezorier al unui mare demnitar regal, iar valoarea lor este una de tezaur al Patrimoniului Național.

O hartă excepțională: harta Europei din vremea lui Carol cel Mare al francilor (747 – 814 d.Hr.), reprodusă după o hartă a lui Ortelius în jurul anului 1600 de către editorul Ioannes Iansonius și

¹ Redirecționată de prof. univ. dr. Nicolae DIMA

gravorul Petrus Kaerius Calavit, la Amsterdam. Ea poartă numele Germania Veteris și are puterea de a da peste cap toată filosofia revizionismului maghiar deoarece harta, așa cum apare clar pe ea, ne arată ca pe teritoriul României de astăzi, dar și pe o parte a teritoriului Ungariei de astăzi, înainte de venirea ungarilor în Europa, în secolul al IX-lea, aici trăiau dacii.

Sursa: bzi.ro

P.S. Dacă hartă e una autentică și nu un fals, atunci mi se pare uluitor ca într-un document din secolul al IX-lea, să apară denumirea de „Daciae” în zona actuală a Transilvaniei (dar și pe o parte din Ungaria), ceea ce înseamnă că atunci acest teritoriu era locuit de dacii.

Precum am mai spus și altădată pe acest site, există mai multe dovezi care arată că principatele românești erau numite adeseori „Dacia” în secolele trecute, ceea ce, combinată cu harta din secolul al IX-lea de mai sus, arată o continuitate a spiritului dacic pe aceste meleaguri, neîntreruptă, încă de acum 2 milenii.

Vă prezint încă o dată câteva dovezi ale „Daciei” și „dacilor” din secolele trecute:

1) Epitaful în limba grecească al unei pietre de mormânt din interiorul bisericii Golia din Iași, datată 1753 (deci cu circa un secol înainte de apariția statului “România”):

**Nici pământeană, nici din Dacia nu sunt, amice Byza mea,
 Byza, producătoare de bărbați glorioși, îmi este patria,
 M’a născut Ghiorghios soției sale și mama Eufrosina,
 Numele meu este Sultana cea cu viața scurtă
 Și eram soția lui Mihail Racoviță,**

AVRAM IANCU - 200!

Nr.7(47/iulie 2024)

**A Domnitorului înțelept al Dacilor și Misienilor
Vai! vai! n'am murit în patria mea
Ci soarta m'a răpit pe pământul Misienilor
În anul al treilea și o mie de la Hristos
Plus cincizeci, și șapte ori o sută (=1753)
În ziua de sâmbătă a lui Ianuarie,
Cam pe la început, adecă a două zi.**

Vedeți cum se vorbește de domnitorul Mihail Racoviță (care a fost și domn al Moldovei și cel al Țării Românești) de “domnitor al dacilor și misienilor”, în niciun caz de “domnitor al românilor”. **Misienii** sunt un alt nume pentru vlahi, iar acești vlahi sunt urmași ai tracilor. Așadar, țara noastră se putea numi “Valahia” sau “Dacia”, fiind urmași ai tracilor și dacilor. Soția sa, Sultana Racoviță, precizează faptul că nu s-a născut în “Dacia”, ci în Bizanț.

2) Piatra de mormânt a Smarandei Ghica, fiică de domnitor, din Biserica Sf. Gheorghe din Iași, datată 1738: „**Aci zace sub pământ după moartea ei / Prea strălucita Domniță, nobila Smaranda / Fiică a piosului Egemon al întregii Dacie / Domnul Grigorie Ghica, fruntașul / Celor din Bizanț, atât pentru strălucirea neamului / cât și pentru piositate / În anul 1738, Ianuar 22**”.

“Egemon” este un arhaism pentru “conducător”; așadar, Grigore Ghica (care a fost și el domnitor al Moldovei și al Țării Românești) este considerat a fi fost “conducătorul Daciei”, nu al “României”.

3) O lucrare germană din 1683, scrisă de compozitorul Daniel Speer (1636-1707) și intitulată “Ungarischer oder Dacianischer Simplicissimus” adică „**Simplicissimus ungar sau dac**”. Eroul nostru pornește din Silezia, petrece un timp în Polonia, vine apoi în Slovacia, unde studiază muzica și participă la lupte cu turcii, intră la un moment dat în slujba unor magnați maghiari care îl aduc în Transilvania, unde, în cele din urmă, se angajează pe lângă Gheorghe Ștefan, fostul domn al Moldovei (1653-1658), și apoi pe lângă nefericitul principe ardelean Acațiu Barcsai. Acțiunea se petrece aproximativ între 1654-1661, conținând apoi într-un alt roman „simplician” al lui Speer, “Turkischer Vagant”, în care eroul călătorește prin ținuturile asiatice ale Imperiului otoman.

În acea vreme, s-au tipărit o sumedenie de texte geografice și istoriografice în legătură cu deplasarea interesului politicii habsburgice către Ungaria și Balcani; în aceste texte, apare frecvent denumirea **Dacia**, aplicată uneia sau alteia dintre țările române, de cele mai multe ori însă tuturor la un loc, marcându-se astfel ideea unității lor inițiale. Tot atunci, circulau cu insistență zvonurile despre proiectele „dacice” ale principilor ardeleni — Gabriel Bethlen și cei doi Rakoczi — ale curții poloneze și chiar ale Curții de la Viena. Toate acestea nu-i puteau fi străine lui Daniel Speer. Titlul romanului indică existența și mai ales consistența unei idei deosebit de prețioase pentru conștiința opiniei publice europene a epocii, dincolo de proiectele urzite de cabinetele diplomatice: ideea reînvierii vechii Dacii, a reunirii celor trei țări române într-un singur stat, așa cum o făcuse Mihai Viteazul.